

[Justitsministeren.]

jeg maaske hellere sige, saaledes at Retten først idømmer Straffen og senere tager Bestemmelse om, hvorvidt Kastration kan finde Sted, nærmer Lovforslagets Bestemmelse sig saa meget til det, jeg oprindeligt havde foreslaaet, at jeg ikke synes, der er Betænkelighed for mig ved at gaa ind paa det. Paa den Maade slaas det ogsaa fast, at Kastration ikke er en Straf; selv om det ikke er saa fremtrædende som i mit oprindelige Forslag, forekommer det mig dog saa bestemt, at jeg kan slaa mig til Ro dermed. Jeg kan ganske slutte mig til det ærede Medlem Hr. Pürschels Udtalelse om, at en efter Dommen følgende Bestemmelse om Kastration selvfølgelig skal falde saa snart som muligt uden unødvendigt Ophold.

At Ildspaaættelse af seksuelle Aarsager ikke kan føre til tvungen Kastration, har jeg kunnet gaa ind paa, fordi Retslægeraadets Formand, Professor Sand, som jo er saa overordentlig inde i hele dette Emne, dels erklærede, at det var meget faa Tilfælde, der kunde ventes at komme af den Slags, efter hans Erfaringer, som jo er af de mest omfattende, noget Menneske har her i Landet paa dette Omraade, dels mente, at man i de Tilfælde, som eventuelt maatte indtræde, nok kunde vente, at Kastration alligevel kunde foregaa ad Frivillighedens Vej.

Naar det endvidere er bestemt, at kun Sikkerhedsforvaring, men ikke Hændommelse til Arbejdshus kan være Grundlag for en Kastration, saa indeholder denne Bestemmelse for mig en Ting, som jeg sætter Pris paa, idet jeg tror, at Domstolene herefter i saadanne Sager, som berører dette Emne, i videre Omfang, end det hidtil har været Tilfældet, vil idømme Sikkerhedsforvaring. Det er beklageligt, at Domstolene i en efter min Mening for høj Grad er vejet tilbage for at idømme ret farlige Forbrydere Sikkerhedsforvaring, men har ladet dem slippe med Arbejdshus. Arbejdshuset er indrettet paa, at de der indsatte har en vidtstrakt Frihed, idet de skal gøre Friluftsarbejde paa et Terræn, der er 1 750 Tdr. Land, og altsaa ofte for Arbejdets Skyld maa begive sig ret langt bort fra selve Hovedkolonien. Det gaar derfor ikke an at faa ret farlige Personer hændomt til Arbejdshus, og jeg haaber, at Domstolene herefter ikke vil gøre det. Domstolenes Afgørelse staar jo fast for mig, men jeg har jo nok Lov til at udtale mig saaledes om mit Syn paa Afgørelserne i Almindelighed.

Jeg gør opmærksom paa, at §§ 6—9 maa ændres til §§ 5—8, og i den nye § 7, 2det Stykke, 2den Linie, maa 6 ændres til 5. Det er ingen Fejl, at dette ikke staar i Betænkningen, thi det er noget, som Bureauet sikkert vil sørge for sker rent automatisk, havde jeg nær sagt, rent redaktionelt i hvert Fald.

Jeg kan slutte mig til de Ord, hvorved det ærede Medlem Hr. Pürschel sluttede sin Tale her for nylig. Ogsaa jeg mener, at de Krav, som piskes frem — sagde det ærede Medlem Hr. Pürschel, og det kan jeg slutte mig til — for at faa Dødsstraffen her i Landet genindført, at denne Agitation vil meget svækkes ved Gennemførelsen af det her foreliggende Lovforslag, idet dette Forslags Gennemførelse vil bringe Kvinder og Børn den Tryghed, som de har Krav paa, men som de ikke helt har følt i den forløbne Tid. Den til Straffen knyttede afværgende Virkning er desuden en Lykke for de paagældende, idet det sætter dem i Stand til at beherske den Lidenskab, som før har faaet dem til at begaa Forbrydelser, som de godt selv kunde se var skændige, og derfor frier dem for den bestandige Frygt for at gaa uden for Loven og begaa Grusomheder. Den giver dem Glæden ved at kunne leve roligt og trygt som andre Samfundsborgere her i Landet, og den er til Gavn for Samfundet. Naar der gaas saa forsigtigt frem, som dette Lovforslag fastsætter, mener jeg, at det er fuldt forsvarligt, at de omhandlede Indgreb sker, og jeg anbefaler derfor varmt Lovforslaget med de Ændringer, som Udvalgets Flertal har foreslaaet.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Formanden: Jeg skal udsætte Afstemningen til et senere Møde.

Der er over for mig fremsat Ønske om, at Valg af de 3 i Mødet i Dag besluttede Udvalg finder Sted allerede i indværende Møde. Hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykke hertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik altsaa til:

1. Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om en Smørordning.

Valgt blev: A. C. Mortensen, Jensen (Lillering), Larsen (Bjerre), M. F. Mortensen, Strøm, Marinus Sørensen, Fogh,